

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

6722 Szeged, Tábor u. 4.
6701 Szeged, Pf.: 408. Tel.: 06-62-795-011

9.K.27.888/2017/6.

A Szeged Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság dr. Siket István ügyvéd (6900 Makó, Széchenyi tér 7. I/5.) által képviselt **Vetró Józsefné** 6913 Csanádpalota, Rózsa u. 43. szám alatti lakos **felperesnek** – dr. Tarnai Richárd kormány megbízott által képviselt **Pest Megyei Kormányhivatal** 1052 Budapest, Városház u. 7. szám alatti székhelyű **alperes** ellen, fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T T:

A bíróság az alperes 2017. október 04. napján kelt, PE/ÜZ13/1459/2017. ügyiratszámú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

A tárgyi illetékeljegyzés jog folytán le nem rótt 30 000 (harmincezer) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) nap alatt fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A bíróság a felperes keresetlevele, az alperes ellenkérelme, a közigazgatási eljárás során keletkezett iratok, valamint a felek által a perben előadottak alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A Csongrád Megyei Kormányhivatal Makói Járási Hivatala (továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2017. augusztus 10. napján helyszíni hatósági ellenőrzést tartott a felperes egyéni vállalkozó üzemeltetésében lévő, 6913 Csanádpalota, Rózsa u. 41. szám alatt található, „Rózsa Söröző” elnevezésű kereskedelmi egységben. Az italboltban tartott ellenőrzés során a hatóság munkatársainak megbízásából két fiatalkorú személy kísérelt meg alkohol tartalmú italt próbavásárolni. Először a hatóság munkatársai léptek a kereskedelmi egységbe és próbavásároltak, majd beléptek a felkért fiatalkorúak, akik egy üveg sört próbavásároltak 260 Ft értékben. Az alkoholtartalmú ital részükre átadásra került, az összegről nyugtát kaptak. A kiszolgálást végző alkalmazott a fiatalkorúak életkorára a kiszolgálás előtt rákérdezett ugyan, azonban az „Elmúltatok már 18 évesek?” kérdésre nemleges választ adó fiatalkorú lány és fiú is kiszolgálásra került.

Az elsőfokú hatóság a 2017. augusztus 15. napján kelt, CS-04B/01/5150-4/2017. ügyiratszámú határozatával a felperes terhére 50 000 Ft fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, továbbá az általa üzemeltetett „Rózsa Söröző” elnevezésű kereskedelmi egységben az alkoholtartalmú italok forgalmazását a határozat kézhezvételét követő nap 0. órájától számított 90. nap 24. órájáig megtiltotta, valamint felhívta a felperest, hogy tegyen eleget annak a jogszabályi előírásnak, miszerint a 18. életévét be nem töltött személynek nem értékesíthet alkoholtartalmú italt.

Hivatkozva a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban: Fgytv.) 16/A. § (1) és (4) bekezdésében, 47/C. § (1) bekezdésében és (5) bekezdés c) pontjában, továbbá a 47. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra döntését azzal indokolta, hogy a felperes alkalmazottja az ellenőrzés során alkoholtartalmú italt úgy értékesített fiatalok részére, hogy az értékesítést megelőzően nem győződött meg hitelt érdemlően az életkorukról, személyigazolványukat nem kérte el. Az ellenőrök mindvégig látó – és hallótávolságon belül voltak, így figyelemmel kísérték a fiatalok próbavásárlását, majd igazolták magukat. Az ellenőrzéskor jelen volt alkalmazott nyilatkozattételi jogával nem élt.

A fogyasztóvédelmi bírság mértékét az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdése, 47. § (1) bekezdés b), h) és i) pontjai, valamint a kis – és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Kkvvtv.) 12/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, és a Kkvvtv. 12/A. § (1) bekezdésében foglaltakat nem vette figyelembe az Fgytv. 47/C. § (5) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. október 04. napján kelt, PE/ÜZ13/1459/2017. ügyiratszámú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát megváltoztatta és a fogyasztóvédelmi bírság összegét 500 000 Ft-ra emelte, míg a kiszabott kötelezést akként módosította, hogy az alkoholtartalmú italok forgalmazását a határozat kézhezvételét követő nap 0. órájától számított 365. nap 24. órájáig megtiltotta, továbbá kötelezte a felperest, hogy 18. életévét be nem töltött személynek ne szolgáljon ki és ne értékesítsen alkohol tartalmú italt.

Hivatkozva az Fgytv. 16/A. § (1) bekezdésében, valamint a Legfelsőbb Bíróság EBH20005. 1279. számú döntésében foglaltakra előadta, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokból megállapítható, a felperes alkoholtartalmú itallal szolgált ki két fiatal személyt, mellyel megsértette az Fgytv. 16/A. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezést. A fiatalokat védő jogszabály megszegése miatti felelősség objektív jellegű. Az alkalmazottnak a kiszolgálás során azzal is számolnia kell, hogy az esetlegesen idősebbnek kinéző személy még fiatal. A forgalmazó alkalmazottjának megítélésétől, illetve a 18. életévét be nem töltött vásárló testi fejlettségétől, megjelenésétől és magatartásától nem tehető függővé a törvényi tilalom betartása. A jogszabály pontosan azért fogalmaz akként, hogy kétség esetén felhívják a vásárló életkorának igazolására, mivel a mai életviszonyok mellett valóban nehezen állapítható meg a fiatalok való életkora. Az életkorral való meggyőződés a vállalkozás részéről felmerülő érdek, hiszen a törvény által kötelezően szankcionálható jogsértést csupán így tudja bizonyíthatóan elkerülni. Ez alapján a kimentésre az sem lenne elegendő, ha a fiatal valóban azt állította volna, hogy betöltötte a 18. életévét.

Rámutatott, hogy a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 195. § (1) bekezdésében szabályozott közokiratnak minősül, mely teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést, vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. A felperes az eljárás során sem a helyszíni ellenőrzéskor, sem az elsőfokú határozat meghozataláig nyilatkozattételi jogával nem élt, nem vitatta a jegyzőkönyvben foglaltakat, ezért a jogsértés kimentésére a fellebbezésben foglalt azon érv, miszerint a fiatalok azon kérdésre, hogy elmúltak-e már 18 évesek, igennel válaszoltak, nem megalapozott. Az elkészült jegyzőkönyv tehát objektív tényként rögzíti, hogy a fiatalok kiszolgálása megtörtént.

Megjegyezte, az esetleges többszöri ellenőrzésektől függetlenül a vállalkozás köteles eleget tenni a jogszabályban foglaltaknak, ez alól a felperes nem mentesülhet annak okán sem, hogy az adott napon négy különböző hatóság egy időben végzett ellenőrzést a kereskedelmi egységben. E körben hivatkozott az Fgytv. 45/A. § (1) bekezdésében, 47. § (1)-(2) és (4) bekezdésében, 47/C. § (1) és (5) bekezdésében, a Kkvvtv. 12/A. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra. A felperes olyan jogszabályi előírásokat és szigorú áruforgalmazási rendelkezéseket sértett meg, amelyek betartása minden fogyasztónak elemi érdeke.

A bírság összegének meghatározásakor értékelte azt, hogy a jogsértés bizonyíthatóan a próbavásárló két fiatalot érintette, azaz két személy került kiszolgálásra, mely súlyosító körülmény. A jogsértő magatartás kiterjedtsége vonatkozásában értékelte, hogy a jogsértés egy vendéglátóipari egység vonatkozásában történt, ami a jogsértés alapesete, így azt enyhítő körülményként figyelembe venni

nem lehet. A jogsértéssel érintett áru értékét 260 Ft-ban határozta meg. A jogsértő állapot időtartama a próbavásárlás ideje. A jogsértő magatartás ismételt tanúsítása, valamint a jogsértéssel elért előny tekintetében nem állt rendelkezésére releváns adat, így azt értékelni nem tudta. Különös súllyal értékelte, hogy a fiatalkorú személy részére történt alkoholtartalmú itallal való kiszolgálás és értékesítés révén a felperes a 18. év alatti személyek egészséges testi, lelki, szellemi fejlődését, továbbá közvetlenül egészségét is veszélyeztette. Az alkoholfogyasztás a fiatalkorúak későbbi fejlődését súlyos mértékben káros irányba befolyásolhatja, ezáltal a felperes olyan védeni kívánt értéket veszélyeztetett, amely fokozottan igényel tudatos és nevelő célzatú védelmet. A jogalkotó által elérni kívánt cél az alkoholfogyasztás fiatalkorúak körében történő teljes visszaszorítása, a társadalom közegészségügyi állapotának javítása, melynek eléréséhez szükséges az alkoholtermékek 18. éven aluliak számára történő elérhetőségének megakadályozása. Kiemelt figyelmet érdemel tehát a fiatalkorúak alkoholtartalmú termékkel történő kiszolgálására vonatkozó előírások, tilalmak betartása, mert társadalmilag elismert érdek, hogy a felnövekvő gyermekek egészséges fiatalokká, majd felnőttekké váljanak. Álláspontja szerint a feltárt hiányosság olyan súlyos jogsértést valósított meg, amely indokoltá tette a fogyasztóvédelmi bírság szankció alkalmazását, valamint az alkoholtartalmú italok forgalmazásának megtiltását, így annak kiszabása jogszerű és indokolt volt annak megvalósulása érdekében, hogy a felperes a jövőben a jogszabályi előírások betartására fokozott figyelmet fordítson. A jogalkotó az alkoholtartalmú italok forgalmazását szigorú feltételekhez kötötte, valamint törvényben rendelkezett a fiatalkorúak védelmét biztosító vállalkozásokat terhelő kötelezettségekről és tilalmakról, mellyel minden vállalkozásnak tisztában kell lennie, a tilalom megszegésének jogi következményeivel együtt. Mindezek szükségessé tették az elsőfokú határozat megváltoztatását, melynek során mérlegelte az eset lényeges körülményeit és a módosított bírság összeget találta a jogsértéssel arányban állónak.

A felperes a döntéssel szemben – a törvényben megállapított határidő megtartásával – keresetet terjesztett elő, melyben annak hatályon kívül helyezését és az alperesi hatóság új eljárásra kötelezését, valamint perköltség megállapítását kérte.

Álláspontja szerint az ilyen drasztikus mértékű bírság összeg teljes mértékben megalapozatlan és nincs összhangban sem az elkövetés tárgyi súlyával, sem az elkövetés körülményeivel. A büntetés rendkívüli mértékben eltúlzott, hiszen viszonylag csekély tárgyi súlyú cselekményt megtorlásnak minősülő mértékben büntette az alperes, melynek indokát meg sem adta. Előadta, az indokolatlan és eltúlzott mértékű büntetés következményei lényegesen meghaladják a büntetéssel elérni kívánt célt, hiszen már a 90 napos alkoholárusítási tilalom is azt eredményezte, hogy nem csak az italkimérést kellett beszüntetni, hanem magát az üzletet is be kellett zárni, mert az üdítőital és kávé forgalmazása még a dologi kiadásokat sem fedezi, nem beszélve a saját és a munkatársak keresetének és járulékainak megfizetéséről.

Hivatkozva a szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabstv.) 21. § (1) bekezdésében foglaltakra előadta, hogy a szabálysértési tényállás eleme a 18 éves személyek alkoholtartalmú itallal történő kiszolgálása, azaz a szabálysértési tényállás elemének megvalósítása maga a szabálysértés, azt súlyosító körülménynek tekinteni, sőt különösen nagy súllyal értékelni nem lehet, hiszen ez a szabálysértés nem fiatalkorúakra nem követhető el. Ez a kétszeres értékelés tilalmába ütközik, mert a tényállási elem megvalósulását nem lehet egyben súlyosító körülményként is minősíteni.

Előadta, valóban két fiatalkorú személy ment be az italboltba, azonban csak egyikük rendelt és fizetett, mely alkoholtartalmú italból fogyasztás nem történt, ezért kizárólag egy személyre valósult meg a jogszabálysértés.

Amennyiben az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdésében felsorolt szempontok szerint értékeljük a adott szabálysértést, akkor megállapítható, hogy 1 üveg sör eladása egy olyan üzletben, ahol hasonló szabálysértés még nem történt, a jogsértő állapot időtartama percekben mérhető és a jogsértéssel számottevő eredmény nem jött létre, az arányosság követelményeinek szem előtt tartásával az elsőfokon meghozott határozat fogadható el adekvát jogkövetkezménynek.

Álláspontja szerint nem mellőzhető az a körülmény, hogy a próbavásárlás előtt már több órája tartott négy különböző hatóság ellenőrzése, melyek mindegyike igényelte a kiszolgáló személy

közreműködését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és perköltség megállapítását kérte. Rámutatott, hogy a felperes összemosza a szabálysértési eljárás és a közigazgatási eljárás szabályait, hiszen jelen ügyben a Szabstv. nem került alkalmazásra.

Álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy a jogalkotó külön is szankcionálja és ezáltal kiemelten kezeli a fiatalok személyek sérelmére elkövetett jogsértéseket, a határozatban foglalt különös súllyal történő mérlegelés indokolt volt. A cselekmény tárgyi súlya sem tekinthető csekélynek azért sem, mert a felperes a 18 év alatti személyek egészséges testi, lelki, személyi fejlődését, továbbá közvetlenül egészségét is veszélyeztette azáltal, hogy ilyen személyek részére alkoholtartalmú italt szolgáltat ki.

Hangsúlyozta, a jegyzőkönyvben foglaltak szerint a felperes két fiatalokot szolgáltat ki és amennyiben nem fogyasztóvédelmi ellenőrzésről lett volna szó, akkor a fiatalok elfogyasztották volna az alkoholtartalmú italt azért, mert a felperes alkalmazottja azt részükre úgy szolgálta ki, hogy hitelt érdemlő módon nem győződött meg az életkorukról.

Az a körülmény, hogy egyszerre folytattak ellenőrzéseket a felperesnél, a jogsértés kimentésére nem alkalmas, mert a vállalkozások mindenkor kötelesek a jogszabályi előírásokban foglaltakat betartani.

Előadta, valamennyi mérlegelési körülményt azok súlyának megfelelően értékelte, határozatában valamennyi, a mérlegelés során szerepet játszó szempontot és ténytet azok súlyának megfelelően értékelte. E körben hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Kfv.VI.37.656/2010/3. számú ítéletében, a KGD2011. 117. számú döntésben, valamint az EBH2004.1181. számú döntésben foglaltakra.

A kereset az alábbiak szerint **alapos**.

A bíróság a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy a keresettel támadott jogerős közigazgatási határozat a keresetlevélben megjelölt jogszabályokat megsértette-e, vagy sem. A jogszabálysértés vonatkozhat anyagi jogi, és eljárásjogi szabályok megsértésére is, és megvalósulhat úgy is, hogy a közigazgatási hatóság az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezte, azzal azonban, hogy csak olyan jogszabálysértéseknek van jelentősége, amelyek az ügy érdemi elbírálására kihatóak voltak [Pp. 339. §-a, valamint 1/2011. (V.09.) KK vélemény]

A bíróság mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a jelen per tárgyát képező közigazgatási eljárás során a Szabstv. – jellegéből adódóan – nem került alkalmazásra, így alaptalan a felperes erre való hivatkozása.

Az Fgytv. 45/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi – a szerződés létrejöttére, érvényességére, joghatásaira és megszűnésére vonatkozó rendelkezések kivételével – a gyermek – és fiatalok védelmével összefüggő, e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban foglalt rendelkezések betartását, és eljár azok megsértése esetén.

Az Fgytv. 16/A. § (1) bekezdése alapján tilos tizenhétéves életévét be nem töltött személy részére – a kizárólag orvosi rendelvényre kiadható gyógyszer kivételével – alkoholtartalmú italt értékesíteni, illetve kiszolgálni.

A felperes a keresetében nem vitatta a jogszabálysértés elkövetését, azaz 18. életévét be nem töltött személy alkohol tartalmú itallal történt kiszolgálásának megtörténtét, csupán arra hivatkozott, hogy a kiszabott bírság mértéke eltúlzott, az nem áll arányban az elkövetett jogsértés tárgyi súlyával és az elkövetés körülményeivel, hiszen csak egy fiatal került kiszolgálásra, a jogsértő állapot rövid ideig tartott, az ital nem került elfogyasztásra, a jogsértéssel előnyt nem szerzett és hasonló jogsértést még nem követett el. Továbbá álláspontja szerint az alperes kétszeresen értékelte azt, hogy 18 év alatti személyek vonatkozásában követte el a jogsértést.

Az Fgytv. 47. § (1) bekezdése értelmében, ha a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során megállapítja a 45/A. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértését, *az eset lényeges körülményeinek – így különösen a jogsértés súlyának, a jogsértő állapot időtartamának, a jogsértő magatartás ismételt tanúsításának, illetve a jogsértéssel elért előny – figyelembevételével és az arányosság követelményének szem előtt tartásával az alábbi jogkövetkezményeket állapíthatja meg:*

(...)

h) a 16/A. § (1)-(3) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése esetén a jogsértés megállapításától számított legfeljebb egy évig megtilthatja az alkoholtartalmú ital, a dohánytermék, illetve a szexuális termék forgalmazását, e rendelkezések ismételt megsértése esetén pedig elrendelheti a jogsértéssel érintett üzlet legfeljebb harminc nap időtartamra történő ideiglenes bezárását,

(...).

Az Fgytv. 47/C. § (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság – ha a Kkvvtv. eltérően nem rendelkezik – minden esetben bírságot szab ki, ha

(...)

c) a tizennyolcadik életévüket be nem töltött személyek védelmét célzó jogszabályi rendelkezés megsértésére került sor, továbbá

d) a 45/A. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezés megsértésére a fogyasztóknak koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportjához tartozó fogyasztóval szemben került sor,

(...).

Az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdése alapján a bírság összege 15 ezer forinttól

a) az Szt. hatálya alá tartozó, 100 millió forintot meghaladó éves nettó árbevétellel rendelkező, a Kkvvtv. hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, de legfeljebb 500 millió forintig, illetve a fogyasztók széles körének testi épségét, egészségét sértő vagy veszélyeztető, továbbá a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén legfeljebb 2 milliárd forintig,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében 500 ezer forintig, illetve a fogyasztók széles körének testi épségét, egészségét sértő vagy veszélyeztető, továbbá a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, az Szt. hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén 5 millió forintig

terjedhet.

Ezen jogszabályi rendelkezések alapján helyesen járt el mind az elsőfokú, mind az alperesi hatóság akkor, amikor a felperessel szemben az elkövetett jogszabálysértés bizonyítottasága okán bírságot szabott ki, hiszen szeszes ital 18. életévüket be nem töltött fiatalok számára történő kiszolgálása objektív felelősséget alapol meg. [EBH2005. 1279.]

A bíróság osztotta az alperes álláspontját a tekintetben, hogy az egy időben folyó több ellenőrzés ténye nem alkalmas a jogsértés kimentésére és enyhítő körülményként sem értékelhető, mert a vállalkozások mindenkor kötelesek a jogszabályi előírásokban foglaltakat betartani.

Alaptalan a felperes azon érvelése miszerint egy fiatalokú került kiszolgálásra, hiszen az ellenőrzéskor két fiatalokú lépett az üzletbe és rendelt 1 üveg sört a maguk számára, melyet alátámaszt a felperes alkalmazottja által feltett kérdés többes száma is („Elmúltatok-e már 18 évesek?”), továbbá az, hogy az ital felbontása után – szintén kérdést követően – két poharat adott nekik. A bíróság álláspontja szerint az adott szituációból a felperes alkalmazottjának is egyértelmű volt, hogy a fiatalok ketten kívánták egy üveg sört elfogyasztani, mely miatt a jogsértés két fiatalokú esetében valósult meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A Ket. 50. § (6) bekezdése értelmében a hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

Az Fgytv. 47. § (1) bekezdése és 47/C. § (1) bekezdése alapján nem kétséges, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság a törvényi kereteken belül szabadon állapíthatja meg – a felperes által sem vitatott jogsértés következményeként –, hogy a konkrét esetben alkalmaz-e vagy sem szankciót, s ha igen, akkor melyiket és milyen mértékben, azaz a hatóság az adott törvényi keretek között több jogszerű döntést is hozhat, így döntése során *mérlegelési jogkörben jár el*. A hatóság mérlegelési tevékenységének célja annak az intézkedésnek a kiválasztása, mely a legalkalmasabb arra, hogy a felperest a további jogsértésektől visszatartsa és számára kellő súlyú, de a jogsértéssel arányban álló joghátrányt jelentsen. A hatóság e mérlegelési tevékenysége azonban nem korlátlan, kereteit az Fgytv. 47. § (1) és (4) bekezdései adják. E jogszabályhelyek példálózóan meghatározzák a jogsértés lényeges, kiemelt jelentőségű körülményeit és azokat a szempontokat, amelyek a jogsértés súlyának megítélése körében relevanciával bírnak. A hatóság köteles figyelembe venni az eset egyedi sajátosságait, és az összes – a jogsértő javára és terhére értékelhető – körülmény egyenkénti és összességében való értékelésével kell döntenie a jogkövetkezményről, oly módon, hogy határozatában fel kell sorolnia a megállapított tényeket, azok értékelési szempontjait és indokolnia kell az elvégzett értékelési folyamatot. A törvényi szabályozás támpontot ad a hatóságnak, a vállalkozásoknak, és a bíróságnak is, mert ezzel ellenőrizhetővé válik a mérlegelés jogszerűsége. [KGD2012. 32.]

A Pp. 339/B. §-a szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A szankció megállapításakor a fogyasztóvédelmi hatóság mérlegelési jogkörében járt el. A fentebb idézett Pp. 339/B. § alapján a mérlegelési jogkörben hozott határozat jogszerű, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta és a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, valamint a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. [EBD2015. K.23.]

A bíróság álláspontja szerint az alperes helyesen értékelte azt, hogy a perbeli jogsértés egy kereskedelmi egységre történő kiterjedtsége a jogsértés alapesete, így azt enyhítő körülményként figyelembe venni nem lehet.

Az alperes akkor is helyen járt el, amikor a jogsértés két személy esetében történt megvalósulását súlyosító körülményként értékelte.

A bíróság álláspontja szerint azonban az alperes nem tett eleget tényállás-tisztázási kötelezettségének, mert bár feltárta a felperesi jogsértés lényeges körülményeit, a megismert tényeket nem összességében értékelte, egyes körülményeket, különösen a felperes javára szolgálókat – a jogsértés rövid időtartama, az elérhető előny hiánya; a jogsértés első tanúsítása – figyelmen kívül hagyott, azt nem értékelte, míg másokat, a felperes terhére szolgálókat – 18 év alatti személyek kiszolgálása alkoholos itallal – kiemelt súllyal és egyoldalúan értékelt, annak ellenére, hogy a feltárt adatok mindegyike a jogsértés értékelésének lényeges eleme.

A bíróság itt kívánja megjegyezni, hogy a jogsértés első alkalommal történő elkövetése nem tekinthető enyhítő körülménynek, azonban a maximális bírságösszeg és szankció alkalmazása ilyen esetben nem tekinthető arányosnak még a védett tárgykör okán sem.

Mindezekre tekintettel a bíróság az alperes határozatát – figyelemmel a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltakra – hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte, mert azt állapította meg, hogy eljárása során az Fgytv. 47. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelési tevékenységét nem az ügy valamennyi lényeges körülményére tekintettel végezte el.

Az új eljárásban az alperesnek az adott jogsértéssel kapcsolatos, a felperes terhére és javára szolgáló *valamennyi releváns és lényeges* körülményt figyelembe kell vennie és értékelnie kell súlyának megfelelően. E körben nem elegendő arra hivatkoznia, hogy az adott körülmény tekintetében nem állt rendelkezésére információ (az elért előny és a jogsértés rendbelisége).

Az új eljárásban az alperesnek fokozottan figyelemmel kell lennie a kétszeres értékelés tilalmára és a jogsértés súlyával arányban álló szankciót kell alkalmazni.

A felperes pernyertes lett, ezért a bíróság megállapította, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt tételes összegű eljárási illetéket az állam viseli a Pp. 324. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése, 62. § (1) bekezdés h) pontja, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

A pervesztes alperes köteles a felperes részére perköltséget fizetni, melynek összegszerűsége tárgyában a bíróság figyelemmel volt a közigazgatási perek sajátosságaira, a felperes jogi képviselője által elvégzett munka mennyiségére, az elkészített beadványok számára, tartalmára és terjedelmére, valamint az ügyben tartott tárgyalások számára és azok időtartamára, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra.

Az ítélettel szembeni fellebbezési jogot a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Szeged, 2018. február 01.

dr. Böröcz Judit s. k.
b í r ó